

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa
6.Kbf.90/2015/9. szám

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2016. június 08. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A szolgálati tekintély megsértésének büntette és más bűncselekmény miatt **vádlott** ellen folyamatban lévő büntetőügyben a Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsa 2015. június 19. napján kihirdetett Kb.II.16/2014/26/II. számú ítéletét helybenhagyja.

A vádlottat kötelezi a másodfokú eljárás során felmerült 15.000 (tizenötezer) forint bűnügyi költség megfizetésére.

Indokolás:

A Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsa a 2015. június 19-én kihirdetett Kb.II.16/2014/26/II. számú ítéletével **vádlottat** a Btk. 447. § (1) bekezdés a./ pontjába ütköző, a (2) bekezdés szerint minősülő szolgálati tekintély megsértésének büntette miatt 150 napi tétel, napi tételenként 1.000 forint pénzbüntetésre ítélte. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatására, és a pénzbüntetés megfizetésére 5 havi részletfizetést engedélyezett. Ellenben a vádlottat a Btk. 438. § (1) bekezdésébe ütköző szolgálatban kötelességzegés vétsége miatt emelt vád alól felmentette. A vádlottat 20.000 forint bűnügyi költség megfizetésére kötelezte, míg a további 45.946 forint tekintetében megállapította, hogy azt az állam viseli.

Az elsőfokú tárgyaláson jelenlévő katonai ügyész három napi gondolkodási időt tartott fenn nyilatkozatának bejelentésére, majd törvényes határidőn belül a vádlott terhére, bűnösségének megállapítása, vele szemben halmazati büntetesként súlyosabb büntetés kiszabása érdekében fellebbezést jelentett be. Fellebbezésének indokolása szerint az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat betartotta, és ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, azonban a felmentéssel érintett cselekmény tekintetében helytelenül állapította meg, hogy a vádlott szándékossága nem állapítható meg. Álláspontja szerint a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján, valamint az elkövetés körülményeire figyelemmel nem alapos a vádlott azon hivatkozása, hogy azért nem intézkedett a szabálytalankodó kerékpárossal, mivel azt későn vette észre. A vádlottal szemben alkalmazott joghátrányt enyhének tartotta, ezért indítványozta, hogy a többszörös fenyegetésben részesült vádlottal szemben a másodfokú bíróság halmazati büntetésül pénzbüntetés mellett szolgálati viszony megszüntetését is alkalmazzon.

A vádlott és védője teljes felmentés érdekében jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.789/2015/1. számú átiratában az ügyészi fellebbezést kiegészítéssel tartotta fenn. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a szolgálati tekintély megsértése

büntette vonatkozásában mérlegelési jogkörében eljárva helyesen állapította meg a tényállást, azonban a szolgálatban kötelességszegés vétségével kapcsolatban a megállapított tényállás a Be. 351. § (2) bekezdés c./ pontja alapján megalapozatlan, és a tényállás a személyi rész tekintetében is pontosításra szorul. Indítványozta a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a tényállás oly módon történő kiegészítését, hogy a szabálysértő kerékpárost a vádlott és járőrtársa már 30-50 méter távolságból észlelte. A személyi részt pedig azzal indítványozta pontosítani, hogy a vádlott a 14 fenyítését nem 2012. hanem 2002. óta kapta. E módosításokkal az ítéletet már felülbírálatra alkalmasnak találta, amely alapján indítványozta, hogy a másodfokú bíróság mondja ki a vádlottat bűnösnek szolgálatban kötelességszegés vétségében is, a vádlottat ítélje halmazati büntetésül a pénzbüntetés mellett szolgálati viszony megszüntetésére, továbbá kötelezze az összes bűnügyi költség viselésére.

A másodfokú nyilvános ülésen a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség jelenlévő képviselője az átiratában foglaltakat módosítással tartotta fenn. Álláspontja szerint az elsőfokú tárgyaláson kihallgatott tanúk vallomásaira figyelemmel nem fogadható el az a vádlotti védekezés, hogy később vette észre a járdán szabálytalanul közlekedő kerékpárost, ezért indítványozta a tényállás kiegészítését az átiratában megjelöltek szerint. Kifejtette, hogy a felmentésre irányuló fellebbezések eredményre nem vezethetnek, ezért halmazati büntetés kiszabására tett indítványt a vádlottal szemben. Megismételte átiratában foglalt indítványait azzal a módosítással, hogy a vádlott szolgálati viszonyának megszűnésére figyelemmel katonai büntetés alkalmazására már nem tett indítványt.

A vádlott védője perbeszédében az előterjesztett fellebbezését továbbra is fenntartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács megalapozottan mentette fel védencét a szolgálatban kötelességszegés vétségének vádjáról, mivel ítéleti bizonyossággal nem volt megállapítható, hogy olyan időben észlelte a járdán közlekedő kerékpárost, hogy vele szemben intézkedni tudjon. Egyetértett az elsőfokú bíróság következtetésével, mely szerint a szolgálatban kötelességszegés vétsége csak szándékosan valósítható meg, ezért szándékosság hiányában felmentő rendelkezés meghozatalának van helye. Ugyanakkor a marasztaló tényállás tekintetében kifejtette, hogy az elsőfokú ítélet iratellenes, valamint tényből további tényre helytelen következtetést tartalmaz, ezért megalapozatlan. Álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács nem adta kellő indokát annak, hogy miért nem fogadta el a vádlott védekezését, és tévesnek tartotta azt a megállapítást is, hogy a vádlott cselekményének szem és fültanúi voltak. Véleménye szerint az eljárás során az sem került tisztázásra, hogy az ajtót a vádlott, illetve a huzat csapta-e be, ezért iratellenes megállapításnak tartotta azt a megállapítást, hogy védencc csapta rá előljárójára az ajtót. Felhívta a figyelmet arra, hogy védencc halláskárosodott, ezért kevésbé észlelhette, hogy esetleg emelt hangnemen beszélt volna. Véleménye szerint körültekintően kellett volna vizsgálni, hogy szándéka előljárója tekintélyének megsértésére kiterjedt-e az általa tanúsított magatartás során. Indítványozta ezért mindkét bűncselekmény vonatkozásában védencc felmentését.

A Fővárosi Ítéletábráta Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348. § (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírálta. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács az eljárási szabályokat betartotta, törvényesen egyesítette az előtte folyamatban lévő büntetőügyeket a vádlott személyére figyelemmel. A bizonyítási eljárás során is az eljárási szabályok betartásával járt el.

Az elsőfokú katonai tanács a szükséges bizonyítást lefolytatta. A vádlott bűnösségét mindkét terhére rótt bűncselekményben vitatta. Az elsőfokú bíróság kihallgatta a releváns tanúkat, ismertette a rendelkezésre álló bűnügyi iratokat, ennek során a vádlott védekezését ellenőrizte. Ítéletének A./ részében megállapított tényállás alapján a vádlott bűnösségét megállapította szolgálati tekintély

megsértésének büntettségében, azonban ítéletének B./ részében felmentette őt az ellene szolgálatban kötelességzegés vétsége miatt emelt vád alól.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett. Valamennyi releváns bizonyítékot értékelési körébe vont, és mérlegelési jogkörében állapította meg ítéletének tényállását. A bizonyítékokat értékelő tevékenysége a logika szabályainak megfelelt, indokolási kötelezettségének is teljes terjedelmében eleget tett.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az ítélet tényállása csak a vádlott személyi körülményeiben bekövetkezett változásra figyelemmel szorul kiegészítésre. A vádlott által becsatolt okiratok, illetve előadása alapján a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a Be. 352. § (1) bekezdés a./ pontja alapján a következőkkel egészíti ki az ítélet tényállását:

„vádlott szolgálati viszonyát a ... Rendőrkapitányság Vezetője 320-81/461-2015. számú parancsával 2016. március 31-ei hatállyal szolgálatra való alkalmatlansága miatt, felmentéssel megszüntette. A vádlott mezőgazdasági vállalkozóként dolgozik, illetve külföldi munkát végez, amelyből havi 200 Euró jövedelme van. Egy kiskorú gyermek eltartásáról köteles gondoskodni." Pontosítja továbbá a tényállást azzal, hogy: „A vádlott a fenyítéseit 2002. évtől kezdődően kapta."

Az így kiegészített tényállás már mindenben mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, és azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa elfogadta felülbírálata alapjául.

A másodfokú bíróság sem a vádlott felmentése, sem pedig a B./ részben megállapított tényállás alapján való marasztalása érdekében bejelentett fellebbezéseket nem találta alaposnak.

Az elsőfokú katonai tanács ítéletének A./ és B./ részében megállapított tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg, mely tényállások a másodfokú bíróság álláspontja szerint megalapozottak. A vádlott és védője, illetve a katonai ügyész nem hivatkozott új bizonyítékra, illetve tényre, illetve a másodfokú bíróság nem tartotta szükségesnek további bizonyítás lefolytatását. A Be. 351. § (1), illetve Be. 352. (3) bekezdésében írtakra figyelemmel a másodfokú bíróság nem értékelhette eltérően a bizonyítékokat az elsőfokú bíróságtól, ezért az ott megállapított tényállást irányadónak kellett tekinteni.

Az ítélet A./ részében megállapított tényállás tekintetében a másodfokú bíróság a védői perbeszédben foglaltakkal összefüggésben meg kívánja jegyezni, hogy az elsőfokú katonai tanács körülmények között járt el, amikor az ítéleti tényállást megállapította. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az ajtó becsapódása, illetve a tekintélyt sértő emelt hangnemmél összefüggésben ki kell emelni, hogy a sértett, illetve a tanúk egybehangzó állítása szerint a vádlott vádbeli cselekménye megvalósításakor azt a kijelentést tette, hogy magára az országos rendőr kapitányra is rávágna az ajtót, ha felidegesítik. Az elsőfokú bíróság ezért helyesen zárta ki azt a lehetőséget, hogy a vádlott szándéka nem terjedt ki tekintélyesítő magatartás tanúsítására.

Az ítélet B./ részével kapcsolatban bejelentett ügyészi fellebbezéssel összefüggésben a másodfokú bíróság pedig arra kíván rámutatni, hogy a büntetőeljárás törvény hatályos rendelkezései nem teszik lehetővé az elsőfokú eljárásban felmentett vádlott eltérő tényállás megállapítása mellett történő bűnösségének megállapítását a másodfokú eljárásban. A Be. 352. § (1) bekezdés b./ pontja alapján iratok tartalma, ténybeli következtetés, vagy felvett bizonyítás alapján eltérő tényállás megállapítására csak akkor van lehetőség, ha a vádlott felmentésére, vagy vele szemben az eljárás megszüntetésének van helye. A katonai ügyész indítványa azonban ettől eltérően tényből további

tényre való következtetés útján eltérő tényállás megállapítására és a vádlott bűnösségének megállapítására irányult.

A Be. 4. § (2) bekezdése szerint a kétséget kizáróan nem bizonyított tény nem értékelhető a vádlott terhére. Az elsőfokú bíróság logikus indokát adta, hogy miért nem látta ítéleti bizonyossággal megállapíthatónak azt, hogy a vádlott észlelte a szabálytalankodó kerékpárost. A szándék, akár az eshetőlegesen szándék megállapíthatóságának hiánya pedig okszerűen vezetett a vádlott felmentésére az ellene szolgálatban kötelességszegés vétsége miatt emelt vád alól. A másodfokú bíróság álláspontja szerint azonban az elsőfokú katonai tanács tévedett, amikor a vádlottat bűncselekmény hiányában mentette fel az ellene emelt vád alól, mivel ítéletének 7. oldalán azt a megállapítást tette, hogy a vádlott szándékossága kétséget kizáróan nem bizonyítható. A másodfokú bíróság ezzel az állásponttal egyetért, ezért a vádlottat a Be. 6. § (3) bekezdés b./ pontjára figyelemmel bizonyítékok hiányában tekinti felmentettnek az ellene emelt vád alól.

A másodfokú bíróság a vádlott büntetésének súlyosítása érdekében előterjesztett fellebbezést nem találta alaposnak.

Az elsőfokú katonai tanács helyesen értékelte a bűnösségi körülményeket, amelyek körében további enyhítő körülményként kell értékelni, hogy a vádlott szolgálati viszonya időközben megszűnt. Mindezekre figyelemmel az elsőfokú katonai tanács nem tévedett, amikor a vádlottat enyhítő szakasz alkalmazásával szabadságvesztés büntetés helyett pénzbüntetésre ítélte. Tévedett azonban amikor enyhítő szakaszként a Btk. 82. § (2) bekezdés d./ pontját és (3) bekezdését hívta fel, figyelemmel arra, hogy a Btk. 447. § (1) bekezdés a./ pontjába ütköző (2) bekezdés szerint minősülő szolgálati tekintély megsértésének büntetése büntetési tétele három évig terjedő szabadságvesztés. A másodfokú bíróság ezért a pénzbüntetést a Btk. 33. § (4) bekezdésének alkalmazásával tekinti kiszabottnak.

Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a büntetési tétel napi tétel számát és annak napi tétel összegét, amely igazodik a vádlott terhére rótt bűncselekmény tárgyi súlyához, illetve személyi, jövedelmi viszonyaihoz. A másodfokú bíróság a pénzbüntetés súlyosítását, illetve enyhítését sem találta indokoltnak, azonban a pénzbüntetés kiszabását a vádlott szolgálati viszonyának megszűnése ellenére is szükségesnek tartotta a büntetési célok, különösen az általános megelőzés érdekében.

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései is törvényesek, ezért azokat a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa helyes indokainál fogva helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban a vádlott kirendelt védőjének működésével kapcsolatban 15.000 forint büntügyi költség merült fel, amelynek megfizetésére a Be. 338. § (1) bekezdése alapján a vádlottat kellett kötelezni.

A Fővárosi Ítéltáblának Katonai Tanácsának végzése a Be. 371. § (1) és (4) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2016. június 08.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k. a tanács elnöke, Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k. előadó bíró, Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k. bíró

A Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete jogerős és végrehajtható.

, 2016. június 08.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke